

НИКОЛА ВАПЦАРОВ ПУШКИН

chitanka.info

че там — във фабричния грохот
мазолестата му ръка
твори една епоха.

И нетревожен той разбира
отде извира
 песента.

Разбира на Мазепа мрачен
 гневът,

на Ленски пролетта
преминала, преди цветята
на песните да разцъфтят.

Разбира твойта смърт жестока
и тази гнила суета,
забила някъде дълбоко
отровните си пипала,
изсмукала със старшна злоба
живота на един поет,
но неуспяла в своя пробив —
живота тръгнал пак напред,
живота сринал тези тесни
стени и простия народ
се влюбил в чудните ти песни
и в своя нов живот. —

едно момиче от колхоза
обича млад матрос.
И тъй — неволно, без да ще,
напява твои стихове.

И после спира. —

Златна шир
наоколо. И класове.

Усмивва се и разцъфтява
на устните ѝ ален мак: —
„Ах, с колко радост се живее,
мой млад, любим моряк!“

Това е там.

Но ето днес —
защо? — не знам
но аз се уча
да пиша всеки свой протест
тъй искрено
и толкоз звучно.

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.